

Lildami guanya el premi Cerverí 2019 amb la cançó «Sempre és estiu»

Aquesta cançó s'inclou en el disc 'Flors mentre fisqui' del raper terrassenc

Lildami cantant amb Emotional Goku | Carles Rodríguez

Dins la cerimònia dels premis Prudenci Bertrana que ha tingut lloc a Girona avui, dimarts dia 17 de setembre, s'ha concedit el premi Cerverí 2019 a **Lildami** per la cançó "Sempre és estiu" del disc *Flors mentre visqui* (Halley Records, 2019).

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=tp34GkTPXiU>

Cada any, Catalunya Ràdio, iCat.cat i la fundació Prudenci Bertrana, amb la col·laboració de la revista Enderrock, proposen les vuit cançons candidates que opten al premi Cerverí 2019 a la millor lletra de cançó editada en català entre l'abril de 2018 i l'abril de 2019. Juntament amb "Sempre és estiu" de **Lildami**, enguany han quedat com a cançons finalistes "La teva realitat" d'**Intana**; "Farem un foc" de **Pascal Comelade** i **Ivette Nadal**; "El club dels 27" de **Nyandú**; "Química" de **Marc Parrot**; "Diuen Diuen Diuen" de **Pau Vallvé**; "Vèncer el pols" de **Clara Peya**; i "Omertà" de **Zoo**.

Després de la primera tria pel jurat -integrat pels periodistes musicals de Catalunya Ràdio Montse Virgili i Blai Marsé; la periodista de Grup Enderrock Helena Morén; el director editorial d'Enderrock i director del programa Sona9 d'iCat i Catalunya Ràdio, Lluís Gendrau; el director del programa d'iCat Independents, Josep Martín, i la responsable de programació d'iCat, Lucía Flores, amb Xavier Salvà com a secretari sense vot-, el premi finalment s'atorga com a resultat de la votació popular que es fa a través del web de Catalunya Ràdio. **Lildami** n'ha quedat vencedor amb el 57,7% dels vots del públic.

"Sempre és estiu"

Jo vaig venir a aquest món a jugar eh, jo no creia en l'amor papa,
què va, els dies passaven i jo t'anava veient en un hivern nuclear...
i de cop tu, i de cop tu, arribes i m'ho poses tot cap per baix i jo només vull dir-te:

Sempre és estiu si estàs aquí,
quan em vulguis trobar només has de trucar-me.
Jo ja no sé què em passa, ja mai em sento a casa però
Sempre és estiu si estàs aquí.

Intentant explicar les coses que no vaig entendre,
si pogués controlar el futur o el passat *volviera*.
Sé que el teu pare m'odia però te mare em vol de gendre,
amb tu marxa l'hivern i torna la primavera.

M'agrades més del que mai hagués volgut,
m'agrades més del que hagués imaginat.
Camí la costa en un flamant *deportiu*,
penso si desperto al teu costat cada dia és estiu.

La pasta que necessito no la donen al banc,
cuinant junts la carbonara ara és el meu plan.
Jo no pregunto pel sopar,
et miro i dic (?) demà què vols esmorzar?

I si em fas confessar un diumenge al sofà,
et diré no perdis el temps que la vida va *too fast*.
Que lo realment important són les coses que fas,
no les que donen voltes al cap com un *pollo a l'ast*.

Eh, eh, jo vaig venir a aquest món a jugar eh, jo no creia en l'amor papa,
què va, els dies passaven i jo t'anava veient en un hivern nuclear...
i de cop tu, i de cop tu, arribes i m'ho poses tot cap per baix i jo només vull dir-te:

Sempre és estiu si estàs aquí,
quan em vulguis trobar només has de trucar-me.
Jo ja no sé què em passa, ja mai em sento a casa però
Sempre és estiu si estàs aquí.

Definitiu o infinit, com ens veus en un futur?
Creus que ens haurem discutit o amb una caseta a Begur?
Creus que m'estimaràs quan ja no em quedi cabell?
Quan el que em quedi de músic sigui un got de moscatell?

Quan tingui desgastats els *tattoos* de la pell,
i a la meva mà ja no entri cap anell.
Em trobaràs a faltar quan estigui a 6 sota terra,
en una guerra nuclear o quan exploti la Terra?

Tindrem flors a la mateixa tomba,
o ens trobarem pel carrer i no sabrem ni com va?
Per si demà no ens veiem, he deixat això escrit,
t'ho firmo com Damià perquè no oblidis com em dic.

Creus que haurà valgut la pena o que *t'arrepentiràs*?
Què prefereixes? Grans mentides o mitges veritats?
Viure amb tu és un constant 15 de juliol,
i em passo el dia buscant-te com la llum un gira-sol, Dami.

Jo vaig venir a aquest món a jugar eh, jo no creia en l'amor papa,
què va, els dies passaven i jo anava veient en un hivern nuclear...
i de cop tu, i de cop tu, arribes i m'ho poses tot cap per baix i jo només vull dir-te:

Sempre és estiu si estàs aquí,
quan em vulguis trobar només has de trucar-me.
Jo ja no sé què em passa, ja mai em sento a casa però
Sempre és estiu si estàs aquí.